

»Greta, pojéjva vse penice, mravljinéi jih ne smejo dobiti«, je zakričal slašéiçar in prišel goltati mavrične penice. Tudi Greta si je basala penice v usta in jih jedla kakor hitro je mogla.

»Hitreje vojska mravljinéja«, je zakričal poveljnik Tan Von Mravljiné, »ne smeta nam pojésti vseh penic!«

V stekleni posodi je ostala samo še ena penica. Nenadoma se je zabliskalo in sobo je oblila mavrična svetloba. Svetloba je bila tako močna, da so vsi mravljinéi zaprli oči. Ko so zopet lahko pogledali, o slašéiçarju in Greti ni bilo več sledi. Na postelji je ostala samo steklena posoda, ki je bila popolnoma prazna. Penica, ki je slašéiçar in njegova žena nista mogla pojésti je izginila neznano kam.

»Tristo peklenskih mravljinéev, kaj se je zgodilo?« Je zavpil poveljnik.

»Preišéite vsak kotiček spalnice!« Mravljinéi so iskali vso noé in proti jutru obupali. Edine penice, ki je še ostala, ni bilo.

Greta in slašéiçar pa sta se zbudila v najbolj nenavadnem kraju, ki si ga moreš zamisliti. Poleg njiju je stal droben možic, z razmršenimi, rdeéimi lasmi in ju z zanimanjem ogledoval.

Po éem je bil nenavaden kraj, kamor sta prispela Greta in slašéiçar nenavaden? Opiši in nariši ga!